

drugačno šego: vsa trupla so sežgana. V zemljo so izkopane luknje, in vánje so položeni ostanki sežganih mrličev; poleg njih pa nahajamo okraske, orožje i. t. d.

V Krškem, meseca sušca 1890. leta.

Koroša, Korošica, Korošec.

Miklošič v etym. wört. 131 piše: »*Korontū*: magy. Koront Kärnten aus korāt, das in dem ein celtisches volk bezeichnenden carantani steckt. Der name lautet bei Nestor chorutane (chorātane): davon stammt Kôròšec Kärntner, vielleicht für korôčec, asl. *horąstanin.«

Korošec za Koročec se zdi meni čisto neverjetno zato, ker *š* nikoli ni za *č* od *tj* + vokal v naši slovenščini, dasi je v stari slovenščini *ž*. Poglejmo:

lent-ja	stsl.	lešta	nsl.	leča,	nikoli: leša,
pit-ja	„	pišta	„	piča	„ : piša,
plut-ja	„	plušta	„	pljuča	„ : pljuša,
svêt-ja	„	svêšta	„	sveča	„ : sveša,
sreť-ja	„	srešta	„	sreča	„ : sreša,
vent-jb	„	vęšto	„	več	„ : veš,
po-svêt-jenb	stsl.	po-svêštenb	nsl.	posvečen	nikoli: posvešen,
hot-ješi	„	hošteši	„	hočeš	„ : hošeš,
mat-jeha	„	mašteha	„	mačeha	„ : mašeha,
doma-tjb	„	domaštęnb	„	domaç	„ : domaš,
bađa-nt-je	„	bađašte	„	bodóče	„ : bodóše.

Po tem takem od Korāt-ja more biti le Koroča, govori se pa Koróša, torej je Koroša narejeno nekako drugače.

Zraven Korošic, Koroša, Korošica ima Murko še besedo *Koroškinja* (str. 770). To je izvedeno od adjektiva korošk(i) s sufiksom *inja*, pa dovodi človeku misel, da je morda Korošec za Koroščec.

Znano je, da se daleč po Slovenskem za *šč* govori *š*, *ž* nastaja od *skj* + vokal in od *stj* + vokal, postavimo:

tisk ê(-ja)-ti	stsl.	tištati	nsl.	tiščati	tišati
pisk-ěb(-jalb)	„	pištalb	„	piščal	pišal
isk-ješi	„	išteši	„	iščeš	išeš
slověnb-sk-ina	„	slovenština	„	slovenščina	slovenšina,
kost-jak	„	koštakb	„	koščak	košak
kost-ěnb(-janb)	„	koštanb	„	koščén	košen

gaš-tja	stsl. gašta	nsł. gošča	goša
kr̥st-jen̥	„ kr̥šten̥	„ krščen	kršen i. t. d. ali
tudi: kost̥ + ica	„ *koštica	„ koščica	košica i. t. d.

Ali tako razlaganje bi moglo veljati za silo le tedaj, ko bi zraven Korot ne bilo tudi osnove *Koroh* (stsl. *Korah̥). To pa podajata besedi *Koroha*, *Korohnja*, katerih omenja Miklošič v navedenem delu v nachträge, berichtigungen na strani 426. Tukaj pravi: „Korontŭ: nsł. Korošica, *Koroha*, *Korohnja* Kärntnerin, im westen*. S tem dodatkom bržčas molče izpravlja, kar je rekel spredaj: Korošec vielleicht für Koročecb. Torej je Korošec, Korošica, Koroša izvajati od osnove *Koroh* čisto po pravilu, in Korošec ne more biti za Koročec. Od tod sta izvedeni tudi besedi *Koroha* in *Korohnja* (pravo: *Korohinja*). — Primerjaj malo Prešérnovoga Korošca Valjhúna s povestniško pisavo *Valdungus* in *Valhunus*.

M. Valjavec.

Slovarski páberki.

Nabral v ljutomerski okolici in med ogerskimi Slovenci prof. Fr. Magdič.

(Konec.)

Vnémar. Vnémar človek, nachlässiger Mensch; on je z denarji preveč vnémar, preveč zapravlja.

To je naš kan in namen (ogersko-slov.) To smo se namenili.

Bira = die Sorte; take bire ljudje. Vse to blagó je jedne bire.

Záji = poslednje žito, ki odpada, kadar ga vejajo.

Odtod, odsod = od tukaj, od tam. Ravno opóldne smo tam odsod šli.

On sa to nič ne gane = ne méni se za to.

Nestanoma (ogersko-slov.) = neprestano.

Sohtati. Sohta óni, kdor razvnet kàj blebetá.

Prislediti komu = komu blizu priti; n. pr. Takó je hud nánj, da bi mu niti ne prisledil.

Péh (iz phatí) = bàt.

Bajlo = Zaubermittel.

Ríl = razžagano deblo.

Loški, a, o = necepljeno sadno drevó. *Loščica* = divje sadno drevó; *loščina* divji sad.

Tir, -í, steza v snegu. *Tiríti* = delati takšno stezo. *Celec* = sneg, ki je še popolnoma cel; odtod: po tiri iti; celec'gaziti. Gaz, ki še ni popolnoma razhojena, kjer se še vidijo stopinje, imenuje se *stope*.

Zátrč (zatrčiti) = zamašek, zamašiti.